

BƏT NORMALARININ HÜQUQİ TƏBİƏTİ**SADIQ TURAN İSMAYIL qızı**

Məqalədə BƏT normalalarının hüquqi təbiəti araşdırılır. Belə ki, məqalədə ayrıca olaraq BƏT tövsiyələrinin və konvensiyalarının hüquqi təbiəti açıqlanmış, müqayisəli analiz aparılmışdır. Müəllif, həmçinin BƏT konvensiya və tövsiyələrinin, ayrı-ayrı alimlər tərəfindən aparılan təsnifatı analiz edərək özünün təsnifat prinsipini təqdim edir.

BƏT konvensiya və tövsiyələrində əmək sferasında insan hüquqlarının beynəlxalq-hüquqi təsbitinin təqdim edilməsi bu günə kimi qəbul olunmuş 185 konvensiya və 194 tövsiyənin üç aspektinin təhlilinin aparılmasını tələb edir. Birincisi, BƏT konvensiya və tövsiyələrinin hüquqi təbiətini və beynəlxalq hüquq mənbələri baxımından onların xüsusiyyətini aşkara çıxarmaq lazımdır. İkincisi, beynəlxalq əmək normaları baxımından onların qarşılıqlı münasibətinin açılıb göstərilməsi zəruridir. Üçüncüsü, onların insan hüquqlarının beynəlxalq müdafiəsinin digər universal və regional mənbələrinə münasibəti qiymətləndirilməlidir.

BƏT-in fəaliyyətinin ilk illərində onun konvensiyalarının hüquqi təbiətinin baxılması o dövrdə mövcud olmuş konvensiya ilə – müqavilənin müqavilə-qanunlara (treaty-laws və ya traite-lois) və müqavilə-sazişlərə (treaty-contracts və ya traite-contrakts) bölünməsi konsepsiyası ilə sıx bağlı idi. Ədəbiyyatda göstərilir ki, dövlətlərin davranış qaydaları barəsində müxtəlif tərəflərin iradəsinin vahid iradə ilə ifadə olunması nəticəsində yaranmış müqavilə-qanunlar normayaradıcı müqavilələrdir; müqavilə-sazişlərdə isə müxtəlif iradələr olduğuna görə onlarda beynəlxalq hüquq normaları olmur ¹. Daha sonra qeyd edilir ki, BƏT konvensiyaları çoxtərəfli sazişlər deyil, beynəlxalq qanunverici orqan (yəni BƏT) tərəfindən qəbul edilən beynəlxalq qanunlardır.

Tədqiqatlarda iki mühüm xüsusiyyət qeyd edilir: 1) konvensiya layihələri üçtərəfli BƏT-də müzakirə olunur, burada isə sırf diplomatik konfranslarda olduğu kimi qərarın qəbul edilməsi üçün hökumət nümayəndələrinin yekdil rəyi tələb olunmur; 2) digər diplomatik müqavilələrdən fərqli olaraq BƏT konvensiyalarında qeyd-şərtlər etmək olmaz². Daha sonra, BƏT

¹ Triepel H. Volkerrecht und Landersrechts. Leipzig. 1899. s.28-81. (Цитата по книге: Тункин Г.И. Теория международного права. Под ред. Шестакова Л.Н. М., Зерцало, 2000. с.77).

² Morellet J. Un type original de traites: les conventions internationales du travail //Revue critique de droit international prive. Vol. XXXII. 1938. P.1-3.

konvensiyaları ilə ənənəvi diplomatik müqavilələr arasında dörd əsas fərqi göstərilir: 1) BƏT konvensiyaları nümayəndələri təkcə hökumətlərdən ibarət olmayan BƏK-də qəbul edilir, bu da BƏK-ə diplomatik konfransla deyil, parlament orqanı ilə oxşarlıq verir; 2) konvensiyaların milli səviyyədə tətbiqi üzrə tədbirlər görmək üçün onları səlahiyyətli milli orqanların müzakirəsinə vermək öhdəliyi mövcuddur; 3) BƏT konvensiyaları dövlətlər tərəfindən BƏT Nizamnaməsində təsdiq olunmuş siyasəti ətraflı xülasə edir; 4) konvensiyaların tətbiqinə dair nəzarət mexanizmi mövcuddur³.

N.Valtikosun fikrincə, BƏT konvensiyalarının əsas xüsusiyyətini üç əsas ideyada göstərmək olar⁴: 1) Konvensiyalar BƏT Nizamnaməsinin müddəalarına əsasən hazırlanır. Bu zaman üçtərəfli struktura malik BƏK-də konvensiyaların qəbulu, qəbul zamanı BƏK nümayəndələrinin yekdil rəyinin tələb olunmaması, BƏK Sədri və BƏB Baş direktoru tərəfindən imzalanma yolu ilə konvensiyaların qəbulu, konvensiyaların şərhli müqavilə tərəfləri vasitəsilə deyil, BMT Beynəlxalq Məhkəməsi tərəfindən həyata keçirilə bilməsi xüsusi qeyd edilməlidir; 2) Konvensiyaların qəbul edilməsi təkcə hökumət nümayəndələri tərəfindən deyil, həm də əməkçi və sahibkarların ayrıca səs vermək hüququna malik olan nümayəndələri tərəfindən həyata keçirilə bilər; 3) Xüsusiyyətlərin üçüncü qrupu BƏT konvensiyalarına xüsusi effektivlik vermək tələbi ilə bağlıdır.

Daha sonra qeyd edilir ki, BƏK bəzi qanunverici orqan xüsusiyyətlərinə malikdir, çünki BƏK-in qəbul etdiyi konvensiyalar dövlətlərin xüsusi sosial inkişafının tənzimlənməsi üçün nəzərdə tutulmuş, ratifikasiyadan asılı olmayaraq, obyektiv mövcud olan qanunverici sənəddir⁵.

E.Ametistovun fikrincə, BƏT konvensiyaları BƏT üzv-dövlətləri tərəfindən ratifikasiya olunmalı çoxtərəfli beynəlxalq müqavilələrdir. Bu zaman BƏT konvensiyalarının iki mühüm xüsusiyyəti qeyd edilir: BƏT Nizamnaməsinə əsasən yaranan, «ratifikasiya ilə əlaqəsi olmayan» üzv-dövlətlərin öhdəliklərindən (səlahiyyətli hökumət orqanının müzakirəsinə vermə, götürülmüş tədbirlər haqqında Baş direktorun məlumatlandırma) irəli gələn xüsusiyyətlər; ratifikasiya nəticəsində yaranan öhdəliklərdən irəli gələn xüsusiyyətlər⁶.

BƏT konvensiyalarının onların digər beynəlxalq müqavilələrdən fərqləndirən xüsusiyyətlərini müəyyən etmək üçün ilk növbədə BƏT tövsiyələrinin hüquqi təbiətini və onların xüsusiyyətlərini təhlil etmək zəruridir.

Sovet beynəlxalq hüquq elmində BƏT tövsiyələrinin hüquqi təbiəti beynəlxalq təşkilatların qərarlarının hüquqi təbiəti konteks-

³ Jenks S. Wilfred. Some Characteristics of International Labour Conventions //Canadian Bar Review. Vol. XIII, 1935.

⁴ Valticos N., Potobsky G. International Labour Law 1994. P. 50-51.

⁵ Cruz H.V., Potobsky G. and Swepston L. The International Labor Organisation. The International Standards System and Basic Human Rights. Westview. Press, 1996. P.23-24.

⁶ Амелистов Э.М. Международное право и труд: факторы имплементации международных норм о труде. М., Международные отношения, 1982. с.45-47.

tində baxılır. Bu zaman bir qrup alimlər (S.B.Krilyov, V.N.Durde-nevski, D.V.Levin, E.A.Korovin) beynəlxalq təşkilatların tövsiyə və qətnamələrini beynəlxalq hüquq mənbələri hesab edirdilər. Digər tərəfdən Q.İ.Tunkinin BƏT tövsiyələrinin, E.Ametistovun şərh etdiyi kimi beynəlxalq hüququn yardımçı mənbələri kimi deyil,⁷ beynəlxalq hüquq normalarının yaranmasının yardımçı prosesləri kimi xarakterini tanıyırdı⁸. BƏT tövsiyələrinin qəbul edilməsindən sonra BƏT üzv-dövlətlərinin müəyyən hərəkətlər etmək öhdəliklərinin mövcud olmasına əsasən BƏT tövsiyələrinin hüquqi qüvvəsinin tanınmasının yolverilməzliyinin Q.İ.Tunkin tərəfindən qeyd olunması olduqca mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Bizcə belə yanaşma əsaslandırılmış yanaşmadır, çünki bu, dövlətlərin BƏT Nizamnaməsi üzrə öhdəliklərinin tətbiqi və həyata keçirilməsi məsələlərindən ayrılıqda BƏT tövsiyələrinin qəbul edilməsinin qiymətləndirilməsini nəzərdə tutur. Digər tərəfdən o, həm də bu növ aktların hüquqi təbiəti haqqında tam təsəvvür yaratmır.

Q.İ.Tunkinlə razılaşan E.S.Krivçikova elə hesab edir ki, beynəlxalq təşkilatların tövsiyələrində, bir qayda olaraq, hüquqi cəhətdən məcburi normalar olmur, lakin bəzi hallarda yeni beynəlxalq hüquq prinsip və normaların yaranmasını və inkişaf etməsini göstərə və adi beynəlxalq hüquq normaları kimi tanıda bilər⁹. Y.A.Şibayeva və M.Potoçnovun fikrincə, tövsiyələrin («beynəlxalq təşkilatın fəaliyyətinin üzv-dövlətlərin təşkilat və ya öz aralarındakı münasibətlərinə toxunan əsas məsələləri üzrə» qərarların) hüquqi təbiəti beynəlxalq təşkilatın xarakterindən asılıdır¹⁰.

N.Valtikos konvensiyaların BƏT tövsiyələrindən əsas fərqi göstərir. Onun fikrincə, bu fərq ondan ibarətdir ki, konvensiyalar onları ratifikasiya etmiş dövlətlər tərəfindən öhdəliklərin qəbul olunması üçün nəzərdə tutulur, halbuki tövsiyələr bu öhdəliklərin yaranması üçün nəzərdə tutulmur, onlar dövlətlərin fəaliyyəti üçün «təlimat» rolunu oynayır.

Tövsiyələrin hazırlanma və qəbul edilmə prosedurası konvensiyaların hazırlanma və qəbul edilmə prosedurasına tamamilə oxşardır. Lakin məhz BƏK-də müzakirənin gedişində gələcək aktın hüquqi məsələsi müəyyənləşdirilir (BƏT Nizamnaməsinin 19-cu maddəsi). Bu mərhələdə üçtərəfli iştirakçılar gələcək normalara müqavilə normaları xarakteri verməkdən imtina edir, onlar bu normaları tövsiyələr kimi qəbul etməyə razılıq verə bilərlər.

Konvensiyaların hüquqi təbiətinin BƏT tövsiyələrindən fərqlənməsi faktına baxmayaraq, tövsiyələr müəyyən

---

⁷ Тункин Г.И. Указ.соч. с.156-158.

⁸ Амелистов Э.М. Указ. Соч. с.60.

⁹ Кривчикова Э.С. Основы теории права международных организаций. Учебное пособие. М., МГИМО. 1979. с.77-78.

¹⁰ Шибайева Е.А., Поточный М. Правовые вопросы структуры и деятельности международных организаций. М., 1988. с.51.

xüsusiyyətlərə və BƏT konvensiyaları ilə oxşarlığa malikdir. Birincisi, eyni hazırlanma və qəbul edilmə prosedurası BƏT tövsiyələrinin əsas xüsusiyyətlərindən və BƏT konvensiyaları ilə oxşarlığından birini təşkil edir. İkincisi, BƏT tövsiyələrinin xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, konvensiyalar kimi onlar da BƏT məqsəd və vəzifələrinin yerinə yetirilməsi üçün BƏT-in səlahiyyətinə daxil olan məsələlər üzrə qəbul edilir. Üçüncüsü, BƏT tövsiyələrinin dövlətlər tərəfindən tətbiqi BƏT-in nəzarət obyektidir, bu, BƏT Nizamnaməsinin 19-cu maddəsində təsbit olunmuşdur. Dördüncüsü, BƏT tövsiyələri də BƏT konvensiyaları kimi yenidən baxılmalıdır.

BƏT konvensiya və tövsiyələri qarşılıqlı əlaqəli aktlardır, onlar bəzən biri-birini tamamlayır, bəzən də müəyyən məsələlər üzrə konvensiya qəbul etmək mümkün olmadıqda, tövsiyələr mühüm rol oynayır və müstəqil aktlar kimi mövcud olur. 80-dən artıq BƏT konvensiyası müvafiq tövsiyələrlə qəbul edilmişdi, həmin tövsiyələr isə konvensiyaların müddəalarını tamamlamış və milli sosial siyasətin aparılmasında dövlətlər üçün təlimat rolunu oynamışdır. Tövsiyələrin zəruriliyi həm də bu faktla əsaslandırılmışdır ki, BƏT konvensiyalarında minimal normalalar olur¹¹ və bəzi dövlətlər onların qəbul edilməsindən əvvəl onları gözləmiş olur, halbuki tövsiyələr konvensiyaların müddəalarını inkişaf etdirməklə insan hüquqlarının gözlənilməsinin təmin edilməsinə daha yüksək səviyyəli tələbləri özündə saxlaya bilər. Müstəqil tövsiyələr, bir qayda olaraq, müəyyən məsələ üzrə konvensiya qəbul etmək mümkün olmadıqda, qəbul edilir, yaxud ətraflı hazırlanma və ya hər bir dövlətin şərait və praktikasından asılı olan texniki xarakterli aspektlərə toxunurdu: məsələn, sənayedə əmək münasibətləri, əməkçilərin təhsili, yaşayış şəraiti, əməkçilərin ailə vəzifələrilə məşğulluğu. Digər tərəfdən, bəzi tövsiyələr gələcək konvensiyaların hazırlanması üçün əsas rolunu oynayır¹².

BƏT konvensiyalarının qüvvəyə minmə qaydalarının müəyyən-ləşdirilməsi üçün üç xüsusiyyətdən istifadə olunur: konvensiyanın qüvvəyə minməsi üçün ratifikasiya olunmuş fərmanların sayı; konvensiyanın qüvvəyə minməsi üçün ratifikasiya fərmanları vacib olan üzvlərin göstərilməsi; konvensiya qüvvəyə minənə qədərki dövr.

Bəzi BƏT konvensiyaları nəzərdə tutur ki, konvensiyanın qüvvəyə minməsi üçün təkə müəyyən sayda ratifikasiya fərmanları deyil, həm də bunların arasında müəyyən dövlətlərin ratifikasiya fərmanlarının olması lazımdır. Kömür şaxtalarında iş vaxtı haqqında 1931-ci il konvensiyasının (№31), Kömür şaxtaları haqqında 1935-ci il konvensiyasının (№46), Plantasiyalar haqqında 1958-ci il konvensiyasının (№110), həmçinin BƏT-in 18 dəniz

---

¹¹ International labor standards: a global approach. 75 anniversary of the Committee of Experts on the Application of Conventions and Recommendations. Ilo, 2002. p.3.

¹² Valticos N. Fifty years of standart-setting activities by the International Labour Organisation //ILR. V.135. 1996/3-4. P.398-401.

konvensiyasından 12-nin yuxarıda qeyd olunanlar haqqında müvafiq müddəalarında müəyyənləşdirilir ki, ratifikasiya fərmanlarının qüvvəyə minməsi üçün onlar əlavə olunan siyahıdakı dövlətlər tərəfindən verilməlidir. Bundan əlavə, dəniz konvensiyalarında ratifikasiya olunmuş müəyyən sayda fərman ümumi tonnajla ölçülən (adətən 1 hədd vahidi 1milyon qəbul edilir) böyük ticarət donanmasına malik olan dövlətlərdən daxil olmalıdır.

Bəzi BƏT konvensiyaları nəzərdə tutur ki, müəyyən bəyanatlar ya bilavasitə ratifikasiya fərmanına, ya da ona əlavə olunan sənədə daxil edilməlidir. Bu bəyanatlar iki növdür: məcburi bəyanatlar və fakültativ bəyanatlar.

Bəzi BƏT konvensiyaları dövlətlərdən öz götürdüyü öhdəliklərin həcmi müəyyənləşdirən və ya digər dəyişikmələri göstərən bəyanat verməyi tələb edir. Dövlətdən belə bəyanatın BƏB-ə daxil olmadığı zaman ratifikasiya fərmanının qeydiyyatdan keçə bilmədiyinə görə həmin bəyanatlar məcburi bəyanatlar hesab olunur. Məsələn, Minimum Sosial təminat normaları haqqında 1952-ci il konvensiyası (№102) müxtəlif hissələrdən ibarətdir və onu ratifikasiya edən dövlət hansı hissələr barəsində öhdəlik götürdüyünü göstərməlidir. Başqa bir misal: Minimum yaş həddi haqqında 1973-cü il konvensiyası (№138) bu konvensiya ilə müəyyən edilmiş məhdudiyətlər çərçivəsində qanunla müəyyənləşdirilmiş minimum yaş həddinin dövlət tərəfindən göstərilməsini nəzərdə tutur.

Fakültativ bəyanatlar. Bir sıra BƏT konvensiya və protokollarına münasib olan bu bəyanat yalnız ratifikasiya edən dövlətin icazə verilən istisna və ya dəyişikliklərdən istifadə etmək istədiyi hallarda tələb olunur. Bu zaman bəyanat ratifikasiya fərmanına daxil edilməli və ya ona əlavə olunmalıdır. BƏT tərəfindən alınmış ratifikasiya fərmanında bu cür bəyanat olmadıqda, o, təqdim olunmuş formada lazımi şəkildə qeydiyyatdan keçirilir, ratifikasiya edən dövlət isə gələcəkdə belə istisna və ya dəyişikliklərdən istifadə edə bilməz. Məsələn, Minimum yaş həddi haqqında 1973-cü il konvensiyası (№138) elə sənaye sektorları və ya fəaliyyət sferalarının müəyyənləşdirilməsinə icazə verir ki, dövlət bunlara konvensiya müddəalarını tətbiq etməyə də bilər. Əmək müfəttişliyi haqqında 1947-ci il konvensiyası (№81) bu konvensiyanın ticarət sferasında əmək müfəttişliyini müəyyənləşdirən hissəsinin tətbiqinin istisnasına yol verir.

Əksər BƏT konvensiyaları məcburi bəyanatlardan daha çox fakültativ bəyanatları nəzərdə tutur. Bəzi konvensiyalar eyni vaxtda həm bu, həm də digər bəyanatı nəzərdə tutur.

Beləliklə, biri-birilə qarşılıqlı əlaqədə olan və biri-birini qarşılıqlı tamamlayan BƏT konvensiya və tövsiyələrinin bütöv bir «sisteminin» inkişafı BƏT Nizamnaməsinin reallaşmasının nəticəsi oldu. Bu zaman beynəlxalq müqavilə olan BƏT konvensiyaları onların qüvvəyə minməsinin, qeyd-şərtlərin mümkünlüyünün və ləğv etmənin xüsusiyyətlərilə bağlı bir sıra fərqləndirici cəhətlərə malikdir, bunlar da onları insan hüquqları üzrə digər müqavilələrdən seçir. Biz elə

hesab edirik ki, bu xüsusiyyətlər insan hüquqlarının effektiv müdafiəsini həmin aktlar vasitəsilə həyata keçirmək məqsədi daşıyır.

BƏT konvensiya və tövsiyələrinin təsnifatı hazırda təkcə nəzəri deyil, həm də praktik əhəmiyyət kəsb edir. Təsnifatın praktik əhəmiyyəti hər şeydən əvvəl BƏT üzv-dövlətlərinin aktlar üzrə məlumatlar prosedurasının həyata keçirilməsi üçün bu aktların qruplar üzrə birləşdirilməsini tələb edən müasir islahatla – BƏT nəzarət mexanizminin islahatı ilə bağlıdır.

V.N.Tolkunova və K.N.Qusov BƏT konvensiya və tövsiyələrinin aşağıdakı təsnifat meyarlarını təklif etmişlər: 1) beynəlxalq əmək normalarının ifadə forması (konvensiya və tövsiyələr); 2) əmək münasibətlərinin tənzimlənməsinə müraciət üsulu (əmək münasibətlərinin ümumi məsələlərini tənzimləyən aktlar və xüsusi aspektləri tənzimləyən aktlar); 3) onların nəzərdə tutduğu əməkçilər kontingenti (bütün əməkçilərə aid olan aktlar və müəyyən əmək sferasının əməkçilərinə aid olan aktlar); 4) tənzimlənmə obyektini (tənzimləndiyi əmək məsələlərindən asılı olaraq bölünmüş aktların 6 qrupu)¹³.

N.Valtikos və J.Potobski konvensiya və tövsiyələrin obyektindən asılı olaraq aşağıdakıları tənzimləyən beynəlxalq əmək aktlarının 16 kateqoriyasını ayırmaqla başqa təsnifat həyata keçirmişdilər: 1) birləşmə azadlığı; 2) icbari əmək; 3) əmək sferasında diskriminasiya; 4) məşğulluq; 5) əmək haqqı; 6) ümumi əmək şəraiti (öz növbəsində altı yarım qrupa bölünür: iş vaxtı, natamam məşğulluq şəraitində iş, gecə əməyi, həftəlik istirahət, ödənişli məzuniyyət, əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası, məişət xidməti, mənzil və asudə vaxt); 7) sosial siyasət; 8) sosial təminat; 9) əmək münasibətləri; 10) qadın əməyi; 11) ailə vəzifələri olan əməkçilər; 12) uşaq və yeniyetmə əməyi; 13) ahıl yaşlı əməkçilər; 14) zəhmətkeşlərin xüsusi kateqoriyaları (balıqçılar, dənizçilər, kənd təsərrüfatı əməkçiləri, yerli xalqlar və tayfa halında yaşayan xalqlar, dövlət qulluqçuları, tibb bacıları, mehmanxana sferası işçiləri); 15) əcnəbi əməkçilər və əməkçi-miqrantlar; 16) əmək müfəttişliyi¹⁴.

V.Leriyə görə, BƏT konvensiyalarını onlarda göstərilən öhdəliklərin xarakterindən asılı olaraq ayırmaq olar¹⁵. O, bu bölgünü onunla əlaqələndirir ki, bəzi BƏT konvensiyalarında dövlətlərin neqativ öhdəlikləri göstərilir, digərlərinə müəyyən hərəkətləri icra etmək öhdəliyi həvalə edir, konvensiyaların kiçik bir qrupu isə təşviqədirici konvensiyalar hesab olunur (məsələn, Məşğulluq sahəsində siyasət haqqında 122 №-li konvensiya). BƏT konvensiyalarının müəyyənləşdirdiyi müxtəlif öhdəliklərə

¹³ Гусов К.Н., Курилин М.Н. Международно-правовое регулирование труда. М., 1992. с.67-68.

¹⁴ Valticos N., Potobsky G. International Labour Law 1994. P.7-13.

¹⁵ Leary V. «Form Follows Function» - Or Does It? Formulations of International Labor Standards: Treaties, Codes, Soft Law, Trade Agreements. Stanford Law School International Standards Conference. May 2002. P.8.

baxmayaraq, bizcə, bu cür təsnifat, beynəlxalq əmək aktları sistemi haqqında tam təsəvvür yaratmaq imkanı vermədiyinə görə, mühüm qüsurlara malikdir.

BƏT konvensiya və tövsiyələrinin L.A.Kostin tərəfindən aparılmış daha bir müasir təsnifatı mövcuddur ki, bu da BƏT-in «əsas fəaliyyət sferalarının» ayrılmasına əsaslanır. Müəlliflərə görə, müasir konvensiya və tövsiyələrin qəbul edilməsilə nəticələnmiş 12 «əsas fəaliyyət sferası» mövcuddur: 1) məşğulluq, işsizlik, layiqli əmək; 2) birləşmə azadlığı və kollektiv danışıqların aparılması; 3) icbari əməyin ləğvi; 4) uşaq əməyinin qadağası; 5) qadınların sosial müdafiəsi; 6) əməkçi-miqrantlar; 7) əmək və məşğulluq sahəsində diskriminasiyanın yolverilməzliyi; 8) peşə hazırlığı və kadrların hazırlanması; 9) əmək şəraiti, təhlükəsizliyi və gigiyenası; 10) əmək haqqı; 11) sosial təminat; 12) dənizçilər üçün beynəlxalq əmək normaları¹⁶. «Əmək sferasında əsas prinsiplər və insan hüquqları» haqqında aktların da ayrı-ayrı qruplara bölünməsinə baxmayaraq, bu təsnifatda onlar daha mühüm əhəmiyyət kəsb edən aktlar kimi nəzərdən keçirilmir.

Bizcə elə gəlir ki, əksəriyyəti tanınmış xarici ölkə alimlərindən ibarət olan BƏT əməkdaşlarının apardıqları təsnifat qəti üstünlüyə malikdir. Bu təsnifat tənzimləmə obyektindən asılı olaraq, beynəlxalq əmək aktlarını 17 kateqoriyaya bölür: 1) birləşmə azadlığı; 2) kollektiv danışıqlar; 3) əməkçilərin azadlığı: icbari əməyin ləğvi; 4) imkanlar bərabərliyi (4.1 diskriminasiyaya yol verilməsi, 4.2. yerli xalqlar və tayfa halında yaşayan xalqlar, 4.3 ailə vəzifələri olan əməkçilər, 4.4 əməkçi-miqrantlar); 5) uşaqların müdafiəsi; 6) məşğulluq sahəsində siyasət; 7) insan ehtiyatlarının inkişafı (7.1. əmək haqqı, 7.2 iş vaxtı); 8) əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası; 9) sosial təminat; 10) əmək müfəttişliyi; 11) əmək münasibətləri; 12) dənizçilər; 13) balıqçılar; 14) liman işçiləri; 15) digər kateqoriyalı əməkçilər.

Bizcə, yuxarıda göstərilənləri nəzərə alaraq bu gün bir neçə kateqoriya ayırmaqla BƏT konvensiya və tövsiyələrin təsnifatını tənzimləmə obyektinə əsasən aparmaq lazımdır. Bu zaman hər bir kateqoriya daxilində üç növ akt – aktual, yenidən baxma tələb edən və köhnəlmiş aktları – ayırmaq və bununla da həmin normalar qrupunun təşəkkül tapmasını göstərmək lazımdır. İşin məhdud çərçivəsilə əlaqədar olaraq biz daha sonuncu şərti tam yerinə yetirə bilmirik, buna görə də BƏT-in aktual konvensiya və tövsiyələrinin 12 qrupunu göstərək. Bütün BƏT konvensiyaları arasında bu gün BƏT-in əksər üzv-dövlətləri tərəfindən ratifikasiya olunmuş əsas konvensiyalar (altından xətt çəkməklə göstərilmişdir) və müvafiq tövsiyələr xüsusi yer tutur.

I) birləşmə azadlığı və kollektiv danışıqlar aparma hüququ: Təşkilat hüququnun müdafiəsi haqqında 1948-ci il konvensiyası (№87); Təşkilat hüququ və kollektiv danışıqlar aparma hüququ

---

¹⁶ Костин Л.А. Международная организация труда. М., 2002. с.3-4.

haqqında 1949-cu il konvensiyası (98); Kollektiv danışıqlar haqqında 1981-ci il konvensiyası (№ 154) və 163 №li Tövsiyə;

II) icbari əməyin ləğv edilməsi: İcbari əmək haqqında 1930-cu il konvensiyası (№ 29) və 35 №li Tövsiyə; İcbari əməyin ləğv edilməsi haqqında 1957-ci il konvensiyası (№ 105);

III) uşaq əməyinin qadağası; Minimum yaş haqqında 1973-cü il konvensiyası (№ 138) və 146№-li Tövsiyə; Uşaq əməyinin ən pis formalarının qadağan edilməsi və ləğv edilməsinin təcili tədbirləri haqqında 1999-cu il konvensiyası (№ 182) və 190 №-li Tövsiyə;

IV) əmək sferasında diskriminasiyaya yol verilməməsi: Bərabər mükafatlandırma haqqında 1951-ci il konvensiyası (№ 100) və 90 №-li Tövsiyə; əmək və məşğulluq sahəsində diskriminasiya 1958-ci il konvensiyası (№ 111) və 111№li Tövsiyə; Ailə vəzifələri olan əməkçilər haqqında 1981-ci il konvensiyası (№156) və 165№li Tövsiyə; Əməkçi miqrantlar haqqında 1949-cu il konvensiyası (yenidən baxılmış, № 97) və 86№li Tövsiyə;

V) məşğulluq sahəsində siyasət: Məşğulluq sahəsində siyasət haqqında 1964-cü il konvensiyası (№ 122) və 122 №li Tövsiyə; Məşğulluq sahəsində siyasət haqqında 1984-cü il tövsiyəsi (əlavə müddəalar, № 169); Məşğulluğa yardım və işsizlikdən müdafiə haqqında 1988-ci il konvensiyası (№ 168) və 76 №li Tövsiyə;

VI) insan ehtiyatlarının inkişaf etdirilməsi: İnsan ehtiyatlarının inkişaf etdirilməsi haqqında 1975-ci il konvensiyası (№ 142);

VII) mizd şərtləri: 1) mizd (Əmək əlaqələrinin kəsilməsi haqqında 1982-ci il konvensiyası (№ 58) və 166 №li Tövsiyə); 2) əmək haqqı (Dövlət hakimiyyəti orqanları tərəfindən bağlanmış müqavilələrdə əmək maddələri haqqında 1949-cu il konvensiyası (94) və 84 №li Tövsiyə; Əmək haqqının mühafizəsi haqqında 1949-cu il konvensiyası (№ 95) və 85 №li Tövsiyə, Minimum əmək haqqının müəyyənləşdirilməsi haqqında 1970-ci il konvensiyası (№131) və 135 №li Tövsiyə;

VIII) Əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası: 1) ümumi şərtlər (Əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası haqqında 1981-ci il konvensiyası (155), 2002-ci il Protokolu və 164 №li konvensiya, Əmək gigiyenası xidmətləri haqqında 1985-ci il konvensiyası (№ 161) və 171 №li Tövsiyə; 2) ayrı-ayrı sahələrin şəraiti (Kənd təsərrüfatında əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası haqqında 2001-ci il konvensiyası (№ 184) və 192 №li Tövsiyə; Ticarət və müəssisələrdə gigiyena haqqında 1964-cü il konvensiyası (№ 120) və 120 №li Tövsiyə, Tikintidə əmək təhlükəsizliyi və gigiyenası haqqında 1988-ci il konvensiyası (№ 167) və 175 №li Tövsiyə;

IX) Sosial təminat: 1) Ümumi şərtlər (Minimum sosial təminat normaları haqqında 1952-ci il konvensiyası (№ 102), Sosial təminat sahəsində hüquq bərabərliyi haqqında 1962-ci il konvensiyası (№ 118), sosial təminat sahəsində hüquqların mühafizəsi haqqında 1982-ci il konvensiyası (№ 157), Sosial təminat sahəsində hüquqların mühafizəsi haqqında 1983-cü il Tövsiyəsi (№ 167));

X) əmək sferasında tənzimləmə və nəzarət: Əmək məsələlərinin tənzimlənməsi haqqında 1978-ci il konvensiyası (№ 150) və 158 №li Tövsiyə, Əmək statistikasına haqqında 1985-ci il konvensiyası (№ 160) və 170 №li Tövsiyə;

XI) əmək münasibətləri: Üçtərəfli məsləhətləşmələr haqqında 1976-cı il konvensiyası (№ 144) və 152 №li Tövsiyə, Müəyyən sahələrə aid və milli miqyasda əməkdaşlıq haqqında 1960-cı il konvensiyası (№ 113);

XII) əməkdaşların müəyyən kateqoriyaları: 1) dənizçilər (Dənizçilərin şəxsiyyət vəsiqələri haqqında 1958-ci il konvensiyası (№ 108), Dənizçilərin məşğulluğunun fasiləsizliyi haqqında 1976-cı il konvensiyası (№ 145) və 154 №li Tövsiyə, Ticarət donanmasında minimum normalar haqqında 1976-cı il konvensiyası (№ 147) və 1996-cı il Protokolu, Ticarət donanmasında normaların yaxşılaşdırılması haqqında 1976-cı il tövsiyəsi (№ 155), Dəniz əməyi haqqında 2003-cü il konvensiyası (№ 185)); 2) dənizçilər (Dənizçilərin tibbi müayinəsi haqqında 1959-cu il konvensiyası (№ 113), Balıqçıların əmək müqavilələri haqqında 1959-cu il konvensiyası (№ 144), Balıqçıların peşə təlimi haqqında 1966-cı il konvensiyası (№ 126).

Beynəlxalq Əmək Təşkilatı normalarının təhlili göstərir ki, onlar sıx qarşılıqlı əlaqədə fəaliyyət göstərməklə bir-birini tamamlayır, əmək münasibətlərinin tənzimlənməsində mühüm rol oynayır, daha sonra dövlətdaxili normaların beynəlxalq hüquq normalarına uyğunlaşdırılmasında kifayət qədər əhəmiyyətə malikdirlər.

**ПРАВОВАЯ ПРИРОДА НОРМ
МЕЖДУНАРОДНОЙ ОРГАНИЗАЦИИ ТРУДА (МОТ)**

ТУРАН САДИГ

РЕЗЮМЕ

Исследуется правовую природу норм МОТ. Так, в статье отдельно рассмотрены правовая природа рекомендаций и конвенций МОТ, проведен сравнительный анализ. Автор, также, анализируя классификацию конвенций и рекомендаций МОТ, проведенную отдельными учеными, представляет свой принцип классификации.